

IV. ÉVFOLYAM. Megjelenik MINDEN VASÁRNAP. Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénz a KIADÓ-HIVATALBA Városháztér 6. sz. alá küldendő.

Pest, november 6. 1870. 45. szám.

GYÜJTŐKNEK öt előfizető után tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat, mely LUDAS MATYI-nak van szánva.

A kath. autonomiai congressus megnyitása ünnepélyére.

Mintha csak már utánna volnánk —
Ugy tudom, hogy mi lesz abból
A most ülésező kegyes . .
Katholikus congressusból.
Püspök uramék kicsinálták
Még otthon a határozást . .
Ha lesz itt ott egy kis eltérés —
De nem szenved nagy változást.

Páter Tritytroty már megérkezett.
Lelki alázatosságba . . .
Szegényül — mint az apostolok —
A budai palotába!!
Alázatos az ur szolgája
S a kegyességre hajlandó,
Ezt kitüntetni szükséges a
Palota s hat lovas hintó.

Mondják az ellenség erős lessz
S hallunk nehány lelkes papot . . .
No jó! . . de előre ne itélj —
Nyugtával dicsérd a napot.
Mig Szilágyi s Cziráky — féle
Emberek döntik el a sort:
Addig ugyan senki se féltse
Azt a kanfüstös nagy tábort.

S miről lesz szó? hát nem egyébről.
Hogy a püspök uraimék . .
Engedjenek a népnek abból
Mely kizárólag az övék.
Adjanak j o g o t . . . ejh bolondság . .
Ilyet még csak gondolni is . .
Nem addig van, — nagyon elég már
A sine nobis — de nobis

Ne szakadárkodj jámbor lélek!
Ugy se győzöd le a papot..
Hisz ők maguk abdáltak öszve
Minden élő munkálatot.
Istentől öröklött jogodat
Körmök közül ki nem vájod,
Eötvös akarta igy.. és ezzel
Biz ebre bizta a hájat.

Mi lesz a vita eredménye?
Hát ugy történend az egész:
Hogy hatalmuk még erősebb lesz
Kedvedért bizony el nem vész.
Kapsz édes pápista barátom!
Egy kis cifra csecse — becsét,
Melynek zérus alatt két fokkal
Keresheted majd a becsét.

Nagy Bögös.

Adomák.

Meghalt a fiatal plébános, s helyébe még fiatalabb következett.

Az uj plébános a bold. előde által követett jó szokásokat szintén fentartani akarván, a többi közt a' hagyatéki csinos házi kisasszonyt, pirospozsgás szakácsnét, 's a tenyeres-talpas két vászoncselédet is megtartotta, mint kik a benső házvezetés csinnyaiban, s napi szokásaiban leginkább begyakorolva valának, — azon becsületes czélból: hogy a mi egykor jó szokás volt napi renden a boldogultra nézve, az, reá nézve is jó, és édes kellemes dolog leend.

Történt mindjárt másnap este, hogy a házi kisasszony vacsora után bemegy az ifju plebános ur ő atyaságához felbontandó az ágyat, 's azt hálásra elkészitendő, miután alázatosan kezet csokolva, s „jó éjt„ kivánva a szobából távozott. Azonban alig teszi be maga után a s entlakajtaját, megint kinyitja azt, s félig behajolva domboru mellével a nyiláson kérdé: tisztelendő ur, lesz e holnap mise?

A plebános mint uj „major domus" se jót, se roszat sem gyanitva, feleli: nem lesz. Erre rövid idő mulva a kisasszony, s a szakácsné csak megjelennek ám egy egy nyaláb ágyruhanémüvel a plébános ur szobájában, s ennek ágya mellett még egy másik nyugágyat kezdenek vetni.

A plébánus a váratlan jelenet által nem kissé meglepetve, s megzavarodva nagy szemeket kezd vágni, s kérdezi mit jelentsen e sürgés, forgás, mire a kisasszony készséges nyiltsággal szóll:

Rendes szokás lévén a bold. plébános ur idejében őt naponként este megkérdezni valjon lesz e holnap mise, vagy sem? S' ezt felváltva én, meg a szakácsné szoktuk tenni. Ha nem lett mise, — mi gyakrabban megtörtént, — akkor vagy egyikünk, vagy másikunk, esetleg mindketten is szobájába háltunk. — Tisztelendő ur pedig azt nyilatkoztatta ki: hogy az előbbi jó házi szokást megtartani s megtartatni akarja.

Igen azt akarom én is, — a mi jó szokása volt a bold. elődnek, azt én sem rontom meg, — mondá szende arckifejezéssel — az uj plébános.

S más nap csakugyan nem lett mise.

* * *

Panni — szólt a tensasszony szolgálójához — elmégy a komám asszonyhoz s azt mondod neki hogy tisztelem legyen szives ide adni a viklerjét, mert holnap elakarok hazulról menni. —

Panni aztán az izenetet igy adta át: „Tiszteli a tensasszony a tensasszonyt, holnap elakar utazni tehát kéreti szépen adja oda neki a likverőjét.

!!! Külön vélemény !!!

a katholikus kongressusra

I. cikk. — A papokról:

Maradnak — miként eddig voltak — urak, azzal a külömbséggel, hogy kinek kinek előre bejelentett szükségeihez képest, a pléhánia jövedelmén túl, a közalapitványi javak jövedelméből, egy, két, vagy több unokahúg tartása assignáltatik, 's gazdasszonyaik számára a társadalomban külön állás biztosittatik, —

Foglalkozásuk: a napi ajtatosság végezése, azontul egy kis gyenge ferbli 's a hagyományos klopiczki vagy parkevics-tarokk, egyébb idejükön magukat unoka hugaik 's más circenseseik körében kedvükre delektálhatják. —

Világi törvény alá nem tartoznak, ügyes bajaik a haza bölcse Deák Ferencz által a javaslott szentszékek

által titokban intéztetnek, semmi esetre se engedtetvén meg jövöre a botrányos eset, hogy egy papot – miként a pinczehelyi káplánt — a megye börtönébe kisérjenek holmi aprólékos gyereksikasztás miatt!

A püspökök jogai teljes díszben maradnak!

II. cikk. — A barátokról:

Minden néven nevezendő szerzetes, azon egyházmegye püspükétöl — melynek területén a klastrom van — függ. A püspökök a római szent és csalhatatlan pápától veszik e részbeni utasitásaikat. — A szerzetesek kötelességei:

a, a tanitó szerzetesek tartoznak az egyedül idvezitő anyaszentegyház számára ezentul is alkalmas Cziráki Jancsikat és Lonkai Tónikat nevelni.

b, az imádkozó szerzetesek tartoznak az olvasót reggel este háromszor végig pörgetni, naponként jó ebédet és vacsorát enni, kitünö ó borokat — mérték nélkül — inni, poculum caritatis-ra évenként minden klastrom számára két száz akó finom fehér ó bor adatván az állam pénztárból, végül tartoznak az apáczákat vigasztalni.

III. cikk — Az apáczákról.—

Tartoznak a papoknak és barátoknak mindennel szolgálni a mi kivántatik, a püspöki residentziákba, klastromokba szabad bejárásuk leend. — Ha a falusi lelkészek megtalálnak unokahug dolgában szorulni, sorshúzás utján apáczák küldetnek szolgálatukra. — Egyébb marad az eddigi! —

IV cikk. — A népről.

Hizlalja a papokat, barátokat, és apáczákat, joga leend a papok 's püspökök akaratain megnyugodni, búcsura járni, illendő ajándékok kiséretében, kötelességévé teendő, hogy az eddig nagy költséggel épitett iskolákat iparkodjék saját lelki üdvössége tekintetéből klastromokká alakitani 's gyermekeit minél nagyobb számmal a szerzetekbe szolgáltatni, szóval testével lelkével a szent clerus ügyeinek alázatosan szolgálni.

Beadják

Páter Tritytroty mpr.
Páter Makutyi mpr.

Rosz vicc Borszem Jankó jövő számából.

Fejes: De ugyan miért is adta fel az a Bazaine Metzet?
Kurta: Hát azért, mert elfogyott a roszprádli!

Sziporka.

Ugyhiszem, hogy a „Ludas Matyi" olvasói közül sokan hallották hirét a hajdani „Pápai kalendárium-"nak; — de hogy e jól szerkesztett s talpra esett adomákkal füszerezett naptár mért lett betiltva, azt ugy gondolom, hogy kevesen tudják. — Nagyon időszerü lesz ennek históriáját elmondani ebbe a a mostani esküdszékes világba. —

A pápai kalendáriumot a következő adomáért tiltotta be a kormány. — Vizsgatét volt egy falusi iskolában.

Midőn a „Kis Tükör-"ből examinált a tisztelendő ur, egy kis fiunak eme kérdést tevé fel: Kiss fiam mi az a nádor? =

„Tüzokádó hegy Budán" felelt a zavarba jött fiu. —

A következő évben már nem szabad volt megjelenni a naptárnak!

I.

Polgári vér folyik Napoleon végett,
Átok, nyomor botrány vetend ennek véget,
Romlásnak tette ki honát a bitorló!
Isten! álom e ez, rege avagy való?
Straszburg! Szedán! és Metz! mindhárom áruló!

II.

Haszontalan vagyok, nincs bennem igazság!
Ártatlan vérontás, észellenes gazság...
Botrányos barbárság, éhséges gyilkosság!
Oly háboru, minőt folytat a poroszság.
Rendületlen áll a párisi lakosság....
Ugy lenne jó, ha a burkust letaposnák.

Párbeszéd Tök Jankóból.

Fejes: Te kurta! hogy van az, hogy a mi gazdánk egyszer Jules Favrét, máskor pedig Bismarckot csufolja ki?

Kurta: De hogy csufolja, nem ő csufolja, ő csak kinyomatja azt, a mit felülről küldenek neki.

* * *

A. (alkalmasint ez Ágai lesz?) Mit gondolsz, a budget tárgyalásakor előhozzák e ismét a subventionált lapokat?

B. (e meg talán Pálfi Berti?) Már hogy hoznák elő, hisz meg mondta a főkegyelmes principális már tavaly — hogy azok nem léteznek.

A. Az nem argumentum, hiszen a főkegyelmes principális mondás szerint a Budapesti közlönynek se létezett szerződése, még is megtalálta később egy gonosz csont.. az a Csernátoni!

Katonai vi-

Mór vitéz.

Mór vitéz: Instállom alásson vitizslű fűfű hunvígy ezredes uram! jaj de csunya dolog az a háboru.
Ezredes: De szép dolog ám meghalni a honért.
Mór vitéz: Megkívetem egísz alázatussággal, már in csak jobb seretek ílni a Hon-ért, azsír is ast seretném tudni, hogy melyik az ín ellensígem, a devla rugja meg.
Ezredes: Miért Mor-e?
Mór vitéz: Hát csak azsír kírem sípen, hogy ki akarník bíkilni vele!

selt dolgok.

Hajdan és most.

Vezénylő tiszt: Vigyázz! jobbra nézz!
Insurgens: Azért is balra nézek, ebnek parancsolsz, de nem nekem, mert én nemes ember vagyok.

Osztrák tiszt: Habt Acht!
Cseh honvéd: Ezt nem értjük, vezényeljenek minket csehül.
Osztrák tiszt: Halt's Maul.. most mindjárt vasba veretlek.
Cseh honvéd: (fritskát hányva a tiszt orra alá) mi? maga akar engem vasra veretni! maga?
Osztrák tiszt (a Generalishoz) Herr Generál! ezekkel ugyan csehül vagyunk.

Ártikulusok engedetlen férjek számára.

(A szépnemü, szépszęmü, hőkeblü olvasóinknak ajánlva)

Amint az ur a szent házasságot rendre
Reá parancsolá a férfi mberre, —
Megis irá annak az ártikulus(s)át,
Hogy férfi uramék a pályát jól fussák!
S mivel a törvény az Olimpról erede:
Leborulva halgasd férfiak serege!
Mert a kik ez ellen moccani is mernek:
Rettegjék haragját a nagy Jupiternek!

Elsö ártikulus.

Mivel a férfinak, gyakran nagy a mérge,
Hodoló szerelme ahoz legyen mérve!
Mivel a gráciák a kedves asszonynak
Fejére hosszudad hajfürtöket fonnak:
Ugy tekintsed ezt mint égi köteléket, —
Te is utána lépj, ha ő egyet lépett!

Második ártikulus.

Tudod-e férfiu! hogy a nő szeszélyes?
S nem a te szakállas pofádért megy férjhez;
Hanem hogy tápláljon főzött eledellel,
Mert éhen halnál meg, ha nőt nem vennél el.
Tehát fentartódhoz légy hü, engedelmes, —
Csinos ifju házi barátokat keress;
Hogy ha te dolgaid végett eltávoznál:
Maradjon valaki lovagnak a háznál.

Harmadik ártikulus.

Férfi! légy méltányos, — becsüld meg az asszonyt.
Gyöngéd szeszélyinek soha ellent ne mondj;
Hol volnál ha asszony nem szoptatott volna?
Könyet ne okozz hát, mint a reszelt torma!
Hát még az a gonosz sürü csavargásod! —
Tudod-e hogy ekkor erkölcsöd mily vásott?
Engedelmet kérj az asszonytól ekkoron.
— Jól megmosdjék a kit befogott a korom!

Negyedik ártikulus.

Férfiu! mondj e a dohányzásról tüstént,
Ha nőd nem szíveli a dohányod füstjét, —
Amint parancsolja — járj görbén, egyenest,
Asszonyban a hibát, ne bajgasd ne keresd —
S mindig arra legyen a kalapod kajla.
Merre azt a szép nem kivánja, javalja,
El ne felejtsd tehát ez udvariasságot:
Ha az asszony beszél — te fogd be a szádot!

Ötödik ártikulus.

Ha nőd sétálni megy az a dolog rende:
Kérdezd meg hogy téged magával viend-e?
Egy szó annyi mint száz, ugy viseljed magad,
Hogy fel ne lázzadj a papucs kormány alatt.
Legalább ha egykor majd törvényt állnod kell:
Azt mondhad: „Uram!! ez asszony csábitott el.

Gábor diák. *)

Felebaráti szeretettől áthatott nyilatkozat.

Miután több oldalról hallomásunkra jutott, hogy némely istentelen és magától a Belzebübtól suga mazott lapok nagyban kárhoztatják amaz istenes életü és jámbor hitü szent-jakabi plébánust, ki az angol biblia terjesztő társulat bibliáit áruló küldöttek ellen a szent katedrából ekként prédikállott:

„Hiveim! eljött az ántikrisztus, erre jár falurol falura, terjesztvén mindenütt azon átkos könyvet, melyet a kálvinisták olvasnak. őrizkedjetek ezen antikrisztustól; a ki pedig ezen átkozott könyvekből veszen, átkozott leszen mind testileg mind lelkileg“!

Ezennel egész nyilt homloku pápista papi érzéssel kinyilatkoztatjuk, hogy nevezett istenes életü és jámbor hitü plébánus egészen helyesen cselekedett, mert a római szent zsinatok czikkelyei szerént indexbe tétetnek és átkozottakul tekintetnek mindazon könyvek, melyek az egyedül idvezitő csalhatatlansági dogmáról nem tanitanak; már pedig — bárki vizsgálja meg — a bibliában erről egy szó sincs, söt az az eretnek Pál apostol — nem véve tekintetbe a szent pápák s egyházi atyákról reánk maradt traditiókat, bullák, brevék és szent zsinati határozatokat, nem átall igy irni Timótheushoz küldött 2-ik levele 3-ik részének 16. versében: „A teljes irás istentől ihletett, és hasznos a tanitásra, a feddésre, a megjobbitásra, a fenyitékre mely igazságban vagyon,“ — hova lenne e kárhozatos tan mellett a mi római keresztény katechizmusunk? melyből az üdvözülni óhajtó lelkeket tanitjuk? e mellett hogyan jobbithatnánk meg mi oly embereket: mint Szilágyi Virgil és Török János voltak, kik az eretnek kálomistaság átkos utairól terültek be a mi egyedül idvezitő aklunkba; söt inkább ezennel komolyan és ünnepélyesen kinyilatkoztatjuk: hogy amaz istenes életü szent jakabi plébánus fentebbi mondását helyben hagyjuk és magunkévá tesszük, söt a mi szerelmes fiunk kegyes Czuppan Zsigmond helyére az esztergomi kanonokságba áldott miniszterünk báró Eötvös kegyelméből beplántáljuk. —

Kelt Székhelyünkön szent Heverdel napján 16 tál étel után.

Páter Tritytroty mpr.
Páter Makutyi mpr.

*) Az ezután következő 95. ártikulus már elis maradhat. Megelégszenek nyájas olvasónőink ezen 5. ártikulussa is ugye, csak ezeket tartsák meg férfi uraimék?

Ludas Matyi.

ECHO.

IGAZSÁGOSTÖRVÉNYALEGNAGYOBBKINCS!

IGAZSÁGDEHOLVANHAZÁNKBANMÉGNINCS.

Boldog akkor a nép, ha boldog a haza,
A rosz törvényeknek bezzeg van halmaza.
Lassan teljesül az, mit remélyt a megye,
Oly haragos rá a kormány magas kegye.
Le az ily kormánynyal, mely nem tud használni,
Drága urak! kezdjünk már codificálni.
Annyi tenni való van e hon javára,
Legyen a közösügy nulla valahára.

,azah keténnem ah rám ynozib anlov bbo**J**
,azamlatló ze pé teknünneb nezsih h**O**
,egyek ynámrok a da tim nabba kotazzi**B**
.egyev lünüb gé za, kotatnári ój yl**O**
'inlárorep dut ylem lalladlolab a e**L**
'inlágeled nasroyg knüjdzek! karú agár**D**
,arávaj ynámrok a knüttet-tój kos iyny n**A**
.arázah a sótrat ygü-sözök a neyg e**L**

ECHO.

Diskursus Mihály gazda és Iczig szomszéd között.

Mihály: Hallom szomszéd, hogy a kormány felszólitotta a főispánokat hogy hajlandók-e az uj megyét szolgálni?

Iczig: Fühl ám hallja khend, hanem szép szolgáhlat az, a kinek olyan hatalmat ad a minister, hogy még a vicispánját is elcsaphatja,

Mihály: Mégis csak fene felfordult világ e szom széd! eddig a főispánok urak voltak Magyarországon, most már az uj megyének azok is szolgái lesznek, hiszen eddig a pandurokat meg a hajdukat hivták a Vármegye szolgáinak?

Iczig: Dejszen ne féljen khend Mihály gazda! nem is lesz ám az uj füispánnak thübb hatalma a miniszter irányában mint egy pondhornak.

Trits-trats.

Bódi ur Prottmant a provizoriumban boldogult rendőrigazgatót felkérte, hogy fogalmazzon egy immunitási törvényjavaslatot, mert Bódi ur a képviselői immunitást oly széles alapra szándékozik kiterjeszteni, hogy még tulajdon követi személyét is oda igérte már a váczi prófusznak, hogy ha ezután az oct. 24-én mondott segrestye és kaszárnya közt hajlongó beszédének ellenkezőjét találná valaha állitani.

* * *

Biztos forrásból tudja a Matyi, hogy Tökszem Jankót azért mentette fel az esküdtszék, nehogy Váczon Miletittsel együvé kerüljön s az eltántorittsa a kormánynak ez egyedüli hüséges támaszát, kire oly nagy sujt fektetnek a magas körökben.

Oszi nóta.

(Szives emlékül Dr. Ágai urnak.)

Bejött már a hideg ösz,
Gróf Andrássy krumplicsösz,
Somsich Pál a bojtárja,
Tök Jankó a kutyája.

Czédulkák az országházból.

(melyek az október 31-iki ülés után — midőn Tisza Simonyi és Irányi inditványai elvettettek —találtattak a ház seprője által a padok alatt.)

Zeyk Károly képviselő urnak. Helyben.

Barátom uram! Tessék felhagyni azzal az infámis röhögéssel, röhögési privilegiumom csak egyedül nekem van-e házban.

Pulszky Ferencz.

Ivánka Zsigának . . . itt.

Te Zsiga! talán megrugott a ferbli az éjszaka a cassinóban, hogy ugy nyekegsz? Ne busulj helyre üti azt majd az equarte.

R. Palkó.

T. Kiss Miklós urnak. Itt.

Miki! mit tudsz Horváth Döméről, talán a kiszáradt csalánosból számüzött kanruczák öt bizták meg, hogy helyettük hápogjon?

X. X. Dani.

Jókai Mórnak Helyben.

Te Móritz! talán bolond gombát ettél szombaton, s attól irtad a vasárnapi cikkedet? Te burkus te!

P. Pista.

Zsiga-pósta.

Gyöngyös U. S.

Önnek igaza van, a Borsszem Jankó szemtelen is, világtalan is, zsidó is. De mikor ő csak ilyen tripla tulajdonság után kapott subventzióból élhet meg, mit csináljon a nyomorult? Ne bántsuk a jakhetzet, mert . . . büdöslesz. Különben is ki-telik töle, hogy . . . magától megvész.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY.

Pesten, 1870. Nyomatott Bartalits Imre könyvnyomdájában öt pacsirta-utcza 5.sz.